



# Mai mult decât un izvor: un strop de suflet!

# Izvorul Tamăduirii

parohiaizvorultamaduiribotosani@yahoo.com

izvorultamaduiribotosani.iasi.mmb.ro

facebook.com/Biserica Izvorul Tamăduirii

Botoșani, Parcul Tineretului 2A

6 AUGUST 2017

APARE GRATUIT DUMINICA

NR. 32 (704) † ANUL XIV

## SCIMBAREA LA FAȚĂ, SLAVA CHIPULUI CELUI DINTĂI

În calendar, ziua sărbătorii este data de 6 august pentru că în ziua a șasea a fost făcut omul. A fost creat Adam și dacă ar fi fost ascultător, fața lui strălucea ca soarele, dar pentru că a căzut în păcat și a ajuns muritor și stricacios, a pierdut slava Împărăției Cerurilor. Dar Iisus Hristos, noul Adam a ridicat umanitatea căzută, a curățit-o de păcat, a eliberat-o din moarte prin Învierea Sa, a înălțat firea omenească sfințită și îndumnezeită la Ceruri, pentru ca de acolo, să ne dăruiască bucuria, pacea și fericirea slavei Împărăției Cerurilor. Există o tainică legătură cu timpurile din urmă, dar și o amintire a faptului că omul creat în ziua șasea era făcut de Dumnezeu, nu ca să rămână în mormânt, ci ca să se împărtășească de slava cerească a lui Dumnezeu prin asemănarea cu Dumnezeu. Această sărbătoare arată slava chipului celui dintâi și anume așa trebuia să aibă fața strălucitoare Adam fiindcă a fost creat după Chipul lui Dumnezeu, adică după Chipul lui Hristos, fiindcă Hristos este chipul Tatălui. Această sărbătoare ne arată că Hristos a împlinit vocația omului aceea de a ajunge la sfințenie, la asemănarea cu Dumnezeu, de aceea Schimbarea la Față ne arată viitorul ultim, deplin, desăvârșit și definitiv al omului: desăvârșirea sa din lumina necreată, neapusă, neînserată a Împărăției Cerurilor de slava lui Hristos, de slava Preasfintei Treimi. De aceea, în icoanele ortodoxe, sfinții care pregustă încă din lumea aceasta Slava Împărăției Cerurilor în mod tainic în sufletul lor, au aureolă de lumină în jurul capului și hainele lor sunt presărate cu pliuri de

lumină a transfigurării, a înduhovnicirii și a preaslăvirii omului în relația sa de credință și iubire, de ascultare și rugăciune față de Dumnezeu cel preaslăvit. Pornind de la sărbătoarea Schimbării la Față, Biserica Ortodoxă a prezentat

pe sfinți, nu ca fiind realități pământești închise în sine, ci ca pe oameni care au căutat slava Împărăției Cerurilor, au pregustat-o în rugăciune, prin Sfintele Taine aici pe pământ și se vor împărtăși de ea deplin în Împărăția Cerurilor după moarte, dar mai ales după învierea cea de obște când și trupurile sfinților, trupurile înviate, vor fi luminoase și vor fi strălucitoare ca lumina după cum au fost veșmintele Mântuitorului Iisus Hristos albe ca lumina. Schimbarea la Față a Domnului ne cheamă la o schimbare a noastră, la o înduhovnicire. Urcarea pe Muntele Taborului înseamnă un urcuș duhovnicesc interior, nu doar o urcare fizică folosind pașii picioarelor noastre, ci este vorba de o urcare duhovnicească, prin rugăciune, prin ascultare, prin meditație, prin ascultarea sfințelor slujbe și mai ales prin împărtășirea cu Sfintele Taine.



## VEDEREA ICOANEI

Noi, oamenii, suntem prin definiție creaturi ale vederii; Dumnezeu ne-a dat ochi pentru a vedea, iar noi privim anumite lucruri plăcute vederii (flori de primăvară, spre exemplu) și pe altele care sunt dezagreabile privirii (spre exemplu, o stradă plină de deșeuri). Numim agreabil frumosul și dezagreabil urâtul. În plus, facem deseori distincția între frumusețea materială sau estetică și frumusețea imaterială sau spirituală. Creștinii trebuie să caute frumusețea duhovnicească și să nu se lase seduși de frumusețea materială. Este adevărat, frumusețea artistică, estetică, poate conduce atât către Împărăția lui Dumnezeu, cât și către cea a diavolului. Așadar, pentru că icoana este un obiect material realizat de un artist, ea este mai mult decât atât, însă la bază este un obiect de artă materială, toate criteriile frumuseții i se pot aplica. În calitate de creștini ortodocși, avem datoria să reflectăm la relația dintre frumusețea estetică și cea duhovnicească dintr-o icoană. O icoană este prin definiție vizibilă și deci susceptibilă de a fi evaluată potrivit tuturor criteriilor estetice; însă frumusețea duhovnicească nu este vizibilă. Aceasta din urmă este în inimă și perceptibilă doar de o altă inimă, iar categoriile estetice nu se mai aplică aici. În plus, noi credem în Întrupare. Spunem: Cuvântul Tatălui s-a întrupat din Fecioara Maria și a devenit om. Afirmăm în consecință că materia poate să poarte dumnezeirea. Sfinții sunt purtători de Dumnezeu. Care este implicația acestei doctrine în ceea ce privește icoana? Poate ea să poarte și să manifeste o frumusețe duhovnicească, imaterială, în același timp cu una vizibilă? Noi spunem că da. Putem oare să vedem frumusețea duhovnicească separat de frumusețea materială? Frumusețea duhovnicească este în mod necesar legată de persoana reprezentată. Nu există frumusețe spirituală care plutește în nori. Noi vorbim despre sfințenia unei persoane. Ce altă frumusețe duhovnicească mai există? Noi o vedem însă pe aceasta prin intermediul frumuseții materiale dintr-o icoană. Un creștin are două feluri de ochi, care corespund cu două tipuri de frumusețe: ochii materiali și ochii duhovnicești. Cele două perechi de ochi nu sunt însă despărțite și nu funcționează una separată de cealaltă. Când privește icoana, ochii duhovnicești văd în și prin ochii fizici. Așadar, pentru a vedea cele două feluri de frumusețe, un creștin trebuie să-și învețe ochii să perceapă ceea ce este frumos din ambele registre. Pentru a vedea sfințenia unei persoane într-o icoană, noi avem nevoie de ochi formați pentru a vedea și frumusețea materială și pe cea duhovnicească. Un creștin, având ochi ca să vadă, privește persoanele reprezentate în icoană, ca iluminate în lumina dumnezeiască, transfigurate, adâncite în realitatea universului înnoit. El le vede așadar în icoană natura umană îndumnezeită și poate să aibă comuniune cu ele și să primească harul lor.

## ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI DESPRE CREDINȚA ORTODOXĂ

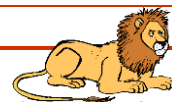
**Întrebare:** Care sunt poruncile postului?

**Răspuns:** 1. Înfrânează-te de la mâncare, băutură și de la orice plăcere trupească. Postește nu numai de bucate, ci și de păcate. Înfrânează-ți cele cinci simțuri (văzul, auzul, pipăitul, mirosul) ca să te faci părtaș „fecioarelor celor înțelepte” din Sfânta Evanghelie. 2. Nu ține ură, vrăjmășie sau invidie. Împacă-te cu toată lumea și mai ales cu cei cărora le-ai greșit. Iartă din toată inima ta pentru ca și Domnul Dumnezeu să te ierte pe tine. Urăște păcatul și fugi de el, dar nu-l urî pe păcătos și nu-l disprețui, ci îl compătimește. 3. Spovedește-te cât mai grabnic la preotul tău duhovnic și nu-l schimba. Fă aceasta cu o zi înainte de Sfânta împărtășanie. Mărturisește-ți toate greșelile și patimile, gândurile și intențiile rele; ai grijă că păcatul cel mai mare este acela care te stăpânește pe tine. 4. Nu te certa, nu blestema, nu înjura! Cei care înjură se aseamănă celor care au scuipat fața Domnului nostru Iisus Hristos în timpul răstignirii Sale. 5. Roagă-te cu smerenie în fiecare zi, făcând și metanii, dimineața și seara, și de câte ori poți. Roagă-te și pentru binele dușmanilor, împlinind astfel porunca Domnului și El îți va da pace în suflet, bucurie și înțelegere duhovnicească. 6. Fă milostenie după puterile tale, adică ai milă de alții ca și Hristos să aibă milă de tine. Ajută orfanii, văduvele, săracii, familiile nevoiașe și cele cu mulți copii, fără a-i judeca pentru lipsurile lor. 7. Întoarce la credință pe cel căzut sau un neștiutor, dându-i un sfat bun, o carte de zidire sufletească, o candelă, o icoană ortodoxă. Îndeamnă-l la o faptă bună și vino împreună cu ei la Sfânta Spovedanie. 8. Mergi și vizitează un bolnav, un suferind, un infirm sau un neputincios; ușurează suferința lui și vei putea să auzi și tu la judecată chemarea Mântuitorului de a moșteni împărăția Cerurilor, întrucât: „Bolnav am fost și M-ați cercetat...” (Matei 25, 36-40). 9. Pomenește și fă milostenie pentru cei morți după rânduielile Bisericii, în semn de iubire, recunoștință și neuitare față de ei. Milostenia ta le va ajuta lor și va îmbogăți sufletul tău. 10. Ai grijă să nu te mândrești cu postul tău și cu nimic din ceea ce faci bun, ci în fiecare zi să-ți spui: „Slugă netrebnică sunt, pentru că am făcut ceea ce eram dator să fac” (Luca 17, 10). Postul este armă împotriva ispitelor diavolești, precum plăcerea este începutul tuturor păcatelor. Ești bogat? Nu insulta postul socotindu-l nevrednic să stea cu tine la masă! Postul este medicament. Sfinții Părinți au spus că există multe deosebiri între trupuri în privința hranei. Unul are trebuință de puțină, altul de multă hrană, pentru ținerea puterii sale firești, fiecare îndestulându-se după puterea și deprinderea lui. Căci îngreunându-se stomacul și tulburându-se prin aceasta, mintea nu mai poate spune rugăciunea cu atenție, putere și cu credință. Dacă postul a fost necesar în rai, cu atât mai mult este necesar în afară de rai. Dacă a fost un medicament util înainte de rană, cu atât mai mult este util după rană. Fă din ziua împărtășirii tale cu Sfântul Trup și Sânge al Mântuitorului Hristos, cea mai fericită sărbătoare a vieții tale, trăind bucuria învierii! Fericii cei ce păzesc poruncile Lui, iar cei mândri care se abat de la poruncile Domnului sunt ca cei blestemați. **(va urma)**

## PROGRAM LITURGIC

ZIUA	ORA	SLUJBE / ACTIVITĂȚI
<b>Miercuri</b> <b>9 august</b>	17 <sup>00</sup>	Paraclisul Sf. Icoane Portărița
<b>Vineri</b> <b>11 august</b>	14 <sup>00</sup>	Spovedanie
	17 <sup>00</sup>	Sf. Maslu cu 7 preoți
<b>Sâmbătă</b> <b>12 august</b>	7 <sup>00</sup>	Sf. Liturghie, pomenirea morților
	14 <sup>00</sup>	Spovedanie
	18 <sup>00</sup>	Vecernie cu litie
<b>Duminică</b> <b>13 august</b>	7 <sup>00</sup>	Utrenia și Sfânta Liturghie
	15 <sup>00</sup>	Cateheză pentru copii
	18 <sup>00</sup>	Vecernie

### Frica



Era odată un leu care nu se temea de nimic altceva decât de cântatul cocoșilor. Un fior rece îi trecea pe șira spinării de fiecare dată când „regele animalelor” auzea un cocoș cântând. Într-o zi, leul i-a povestit despre această frică a lui și elefantului, care s-a amuzat extrem de tare când a auzit așa ceva. „Cum poate să te sperie un biet cocoș care cântă?”, a întrebat leul. „Gândește-te!”. Tocmai când elefantul se pregătea să îi dea o lecție de curaj cocoșului, un fânțar a început să roiască în jurul lui, amenințător. „Dacă îmi intră în ureche, sunt terminat!”, a țipat elefantul, în timp ce încerca să îndepărteze insecta enervantă cu trompa. Acum era rândul leului să se amuze! **Morală:** Dacă am putea să vedem propriile frici așa cum le văd ceilalți am realiza că, cele mai multe dintre ele n-au nici un sens!

### Stejarul

Un stejar imens stătea semeț pe malul unui râu. Apă îl uda tot timpul, așa că stejarul a crescut puternic, cu un trunchi gros și rădăcini bine înfipte în pământ. În apropierea stejarului de pe mal râului creșteau tulpini subțiri și fragile de stuf. Într-o zi, o furtună puternică s-a ivit în zonă. Stejarul, deși avea trunchiul sau mare și puternic, s-a rupt de la mijloc și a căzut în râu peste stuful de lângă el. După ce urgia a trecut, stejarul a fost uimit să vadă că stuful nu a pățit nimic și a întrebat: „Cum se face că tu atât de fragil și subțire nu ai pățit nimic și furtuna a trecut peste tine fără să îți faci niciun rău, iar eu, atât de puternic, am fost doborât?”. Stuful i-a spus stejarului: „Erai foarte mândru de puterea ta și ai refuzat să te îndoii. Așa că, tu te-ai rupt, în timp ce noi, bețele de stuf am ales să ne plecăm în față furtunii și așa am scăpat teferi”.



### Prieteni



Un iepure era foarte popular în rândul altor animale care nu își mai dădeau rândul să pretindă că îi sunt prietene. Într-o zi, în timp ce se plimba prin pădure, iepurele a auzit niște câini de vânatoare că se apropiau de el. Singurul său gând a fost atunci să scape și era convins că, având atât de mulți prieteni, se va putea baza pe ei. S-a dus la un cal și l-a rugat să îl care în spate pentru a scăpa de câinii de vânatoare. Calul l-a refuzat, spunându-i că are ceva important de făcut. Iepurele a plecat în fugă la un taur sperând că acesta va ține câinii la distanță, însă și taurul a refuzat să îl ajute: „Îmi pare rău, dar am o întâlnire importantă. Sunt sigur că te va ajuta prietena noastră, capra”. Capra însă s-a temut că o va păți și ea și a făcut un pas înapoi în a-l ajuta pe iepure. Berbecul părea acum singurul dintre prieteni care l-ar putea ajuta, așa că a plecat în grabă să îi spună ce necaz are. Berbecul i-a spus: „Altădată, prietene. Nu îmi place să mă bag în astfel de probleme”. În tot acest timp, câinii de vânatoare se apropiau și iepurele a fugit cât l-au ținut puterile din calea pericolului. Iepurele a scăpat cu bine și a învățat o lecție foarte importantă:

Cine are mulți prieteni, de fapt nu are niciunul.

**PAROH: Preot Ioan Alupoaii † Telefon: 0745 497143 † Contul parohiei - BANCPOST: RO32 BPOS 0700 6196 114 RON 01**

La redactarea acestei foi religioase, se folosesc informații preluate din mijloacele de informare în masă ortodoxe: site-uri, publicații, reviste, ziare, cărți, știri.

